

Міністерство охорони здоров'я України
ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»
Департамент охорони здоров'я Чернівецької обласної державної адміністрації
ГО «Асоціація хірургів Чернівецької області»

Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю, присвяченої
75-річчю ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»

«ІІ БУКОВИНСЬКИЙ ХІРУРГІЧНИЙ ФОРУМ»

3-4 жовтня 2019 року

Чернівці – 2019

УДК: 617(063)

Б 90

Матеріали науково-практичної конференції «II Буковинський хірургічний форум», присвяченої 75-річчю ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет» (м. Чернівці, 3-4 жовтня 2019 року). – Чернівці: Видавництво БДМУ, 2019. – 72 с.

У збірнику представлені тези наукових робіт і доповідей учасників науково-практичної конференції «II Буковинський хірургічний форум», присвяченої 75-річчю ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет».

потрібна пересадка венозного трансплантата.

Висновки. Лікування поранень судин у зоні бойових дій здійснювалось як судинними хірургами, так і загальними хірургами, які працюють у госпіталях II рівня. Хірурги, які надають допомогу в медичних закладах II та III рівнів повинні досконало володіти технікою застосування тимчасових судинних шунтів з метою стабілізації пораненого та підготовки його до подальшої евакуації на вищі рівні лікування. Тимчасове шунтування дає змогу негайно забезпечити перфузію кінцівки (до завершення судинного відновлення), та під час взяття і підготовки венозного трансплантата. Потребує удосконалення система підготовки загальних та судинних хірургів, зокрема у підготовчий період, перед вибуттям у лікувальні заклади зони бойових дій. Слід акцентувати увагу на відпрацюванні технічних прийомів ангіохірургії (доступи, судинний шов, використання тимчасових шунтів, забір венозного трансплантата).

С.В. Веселий, М.Ю. Веселий

Донецький національний медичний університет, Лиман

ПЕРЕКРУТ ЯЄЧКА У ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ

Вступ. Перекрут яєчка (ПЯ) – невідкладний стан, який виникає через патологічну рухомість яєчка, та характеризується здавленням судин, які живлять його. У дітей перших 10 років життя ПЯ діагностується приблизно в 20% усіх випадків гострих захворювань яєчка, а у дітей від 10 років життя до 18 років – у 50%. Це захворювання характеризується швидким погіршенням стану хворого, та призводить до незворотних морфологічних змін у яєчку. Одним з найбільш важливих факторів ризику ПЯ є подовжена зв'язка Гунтера, що формує так звану "точку опору", навколо якої можливий перекрут яєчка. Попередні дослідження виявили, що у разі подовженої зв'язки Гунтера у перекрученому яєчку, ця зв'язка також подовжена на контрлатеральному боці, що підвищує ризик ПЯ з контрлатерального боку.

Матеріали і методи. За період з 2010 р. по 2018 р. в дитячому хірургічному відділенні (КЛПУ "Міський онкологічний диспансер Краматорськ") знаходилися на лікуванні 42 дитини з діагнозом ПЯ. Вік дітей становив від 4 місяців життя до

17 років. У віці від 4 місяців до 3 років спостерігали 3 дитини; у віці 3,1-6 років – 8 дітей; у віці 6,1-9 років – 8 дітей; 9,1-14 років – 13 дітей; 14,1-17 років – 10 дітей. У перші 6 годин від початку захворювання до стаціонару звернулися 6 хворих (14,3%), у термін 6,1-12 годин – 6 хворих (14,3%), у термін 12,1-16 годин – 9 дітей (21,4%), у термін 16,1-24 години – 12 дітей (28,6%), у термін 24,1 години та пізніше – 9 пацієнтів (21,4%). Усі хворі були прооперовані. Дітям з давністю захворювання до 12 годин була виконана спроба мануальної деторсії перекрученого яєчка, яка в жодному випадку не призвела до бажаного результату. У 19 пацієнтів (45,2%) після оперативної деторсії була виконана фіксація яєчка за Вермутено 18 дітям (42,9%) була виконана інтравагінальна фіксація яєчка з гофруванням зв'язки Гунтера за Весели. Орхектомію за умови явного некролізу виконали 4 хворим (9,5%). Дренування калитки виконано у 24 випадках (57,2%). Серед усіх дітей, що потрапили до стаціонару з даною патологією, звичний заворот яєчка з контрлатерального боку спостерігали у 14 пацієнтів (33,3%). Дітям, які були прооперовані за методикою інтравагінальної фіксації яєчка з гофруванням зв'язки Гунтера за Веселим, в терміні 3 місяці після виникнення ПЯ, була виконана аналогічна операція з контрлатерального боку, ускладнень у післяопераційному періоді не спостерігали.

Результати дослідження та їх обговорення. Некроз яєчка, за клінічними та гістологічними ознаками, було виявлено у 19 дітей (45,2%), усі ці діти потрапили до стаціонару у термін 16 годин та пізніше від початку захворювання. У 19 хворих (45,2%) у пізньому післяопераційному періоді виникла атрофія перекрученого яєчка. Серед них у 5 дітей (11,9%), що звернулися за допомогою після 24,1 години від початку захворювання, в ході оперативного втручання було вирішено зберегти тестікулу. Серед цих пацієнтів у 2 хворих (4,8%) у ранньому післяопераційному періоді спостерігали неспроможність рани на калитці та евісцерацію некротизованого яєчка. Ще у 2 хворих (4,8%) відзначали нагноєння рани у паховій ділянці. У пацієнтів, в яких було виявлено звичний заворот контрлатерального яєчка, в подальшому була виконана інтравагінальна фіксація яєчка з гофруванням зв'язки Гунтера за Весели. У всіх цих випадках отриманий

гарний результат.

Висновки. Дітям з ПЯ, що звертаються за кваліфікованою медичною допомогою у терміні пізніше, ніж 24 години, недоцільно виконувати органозберігаючу операцію. Проте, у складних діагностичних випадках, потрібно виконувати термінове інтраопераційне гістологічне дослідження біоптату ураженої гонади. Усім дітям, в яких було діагностовано ПЯ, доцільно виконувати фіксацію яєчка з контрлатерального боку для запобігання виникнення перекруту контрлатерального яєчка.

С.В. Веселий, Є.О. Галінський

Донецький національний медичний університет, Лиман

ГОСТРИЙ ТА ХРОНІЧНИЙ ПАРАПРОКТИТ У ПРАКТИЦІ ДИТЯЧОГО ХІРУРГА

Вступ. Парапроктит у дітей – гостре або хронічне запалення параректальної клітковини, що виникає досить нечасто. Частота випадків гострого парапроктиту серед гнійно-запальних захворювань у дітей становить 0,5%-1,7%. До теперішнього часу відсутні єдині уявлення про етіологію та патогенез парапроктиту у дітей. Більшість дослідників вважає провокуючою причиною виникнення парапроктиту у дітей аномалію розвитку анальних залоз та морганієвих крипт, певне значення мають мікротравми та запальні процеси з боку промежини й ануса. Значний відсоток рецидивів гострого парапроктиту та хронізації процесу (формування параректальних нориць), відсутність єдиної думки щодо лікувальної та реабілітаційної тактики визначають актуальність цієї проблеми.

Матеріали і методи. За період з 2014 року по 2018 рік у клініці дитячої хірургії ДНМУ (Лиман) проходили лікування 36 дітей з гострим (30 спостережень – 83,3%) і хронічним (6 спостережень -16,6%) парапроктитом. Переважна більшість пацієнтів з гострим парапроктитом надійшла в періоді новонародженості або в грудному віці. У віці від 9 діб до 1 місяця спостерігали 6 хворих (16,6%), від 1,1 місяця до 3 місяців-7 хворих (19,4%), від 3,1 місяця до 6 місяців -12 хворих (33,3%), від 6,1 місяця до 9 місяців – 11 хворих (30,5%). Практично